

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Victor Boico, Ghenadie Plămădeală,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Ionaș Gheorghe, în numele părții vătămate Martînov Ilia, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2022, în privința inculpatului

Svistunov Alexandr XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>01.06.2020 - 25.06.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>14.07.2020 - 27.11.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>27.01.2021 - 12.10.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>13.12.2021 - 02.03.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>31.05.2022 - 13.07.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 25 iunie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Svistunov Alexandr a fost condamnat art. 152 alin. (1) Cod penal la 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 768 lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Martînov Ilia a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond a constatat că la 29 decembrie 2019, în jurul orei 21.30, inculpatul Svistunov Alexandr, în timp ce se afla în ospeție, în gospodăria lui

Râlschii Igor, situată în aceeași localitate, având intenția pricinuirii leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict apărut pe fonul relațiilor ostile, i-a aplicat consăteanului său, Martînov Ilia, o lovitură cu un pahar din sticlă cu volumul de 200 ml. și o lovitură cu piciorul în regiunea capului, cauzându-i astfel vătămare corporală medie, conform raportului de constatare nr. 202017P045 din 18.02.2020.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate vina în comiterea faptei și probele administrate în cadrul urmăririi penale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Dat fiind că vinovăția inculpatului a fost dovedită integral, acțiunile acestuia au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că infracțiunea săvârșită prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 ore la 240 ore sau cu închisoare de până la 5 ani, că beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că lipsesc circumstanțe agravante, cele atenuante fiind recunoașterea vinei, căința sinceră, comportamentul loial în instanță, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, că inculpatul este apt de muncă, nu are grupă de invaliditate, poate și dorește să lucreze, solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, instanța a remarcat că potrivit art. 225 alin.(3), 387 alin. (3) Cod procedură penală, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Martînov I., urmează a fi admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

3. Partea vătămată a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare, cu încasarea cheltuielilor judiciare și a prejudiciului moral în mărime de 100.000 lei.

Apelantul a invocat că la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de faptul cauzării de către inculpat a loviturilor cu o duritate ieșită din comun, de comportamentul nerespectuos față de el în timpul și după comiterea infracțiunii, ignorând cerințele de restituire a pagubei, de consecințele extrem de grave ale loviturilor suportate, iar consecințele traumelor suferite le va resimți pentru tot restul vieții.

Or, pedeapsa aplicată este inechitabilă în raport cu modul de comitere a infracțiunii, iar pedeapsa nonprivativă de libertate contravine criteriilor generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art. 61, 75 Cod penal.

În același timp, instanța de fond nu a motivat soluția privind dispunerea admiterii în principiu a acțiunii civile.

Astfel, instanța de nu a ținut cont că inculpatul i-a aplicat lovituri dure, că a fost spitalizat și a avut nevoie de tratament îndelungat, ce a dus la cauzarea unor dureri fizice și psihice.

La fel, a suportat și un disconfort psihologic și indignare, provocată de comportamentul inculpatului, manifestat prin agresivitate și indiferență.

În aceste împrejurări, inculpatul urmează să-i achite compensație pentru suferințele psihice provocate în legătură cu cauzarea vătămarilor corporale, iar, ținând cont de acțiunile intenționale ale acestuia, gravitatea faptei comise și consecințele infracțiunii, este justificată încasarea prejudiciului moral în mărime de 100.000 lei.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 27 noiembrie 2020, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Svistunov Alexandr a fost condamnat art. 152 alin. (1) Cod penal la 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, în latura încasării prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului acestor despăgubiri să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3000 lei.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, examinând cauza în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, nu a audiat inculpatul în ședința de judecată, care urma să dea declarații sub jurământ, iar cauza penală nu putea fi examinată în procedură simplificată în situația în care acesta a refuzat să dea declarații. De asemenea, cauza a fost examinată în lipsa părții vătămate, care nici nu a fost citată în ședința de judecată, astfel, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO.

Astfel, a fost admis demersul acuzării, fiind reluată cercetarea judecătorească potrivit modului stabilit pentru prima instanță și dispusă audierea părții vătămate Martînov Ilia, a martorilor Rîlschii Igor și Rîlschii Artiom și a inculpatului și prezentarea probelor scrise pertinente, concludente și utile pentru justa soluționare a cauzei.

Totodată, a fost respinsă cererea inculpatului de examinare a cauzei în procedură simplificată prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, din motiv că aceasta nu a fost scrisă personal de inculpat și din motiv că există divergențe în declarațiile acestuia date pe parcursul examinării cauzei și a dispus examinarea cauzei în procedură generală.

Prin urmare, instanța de apel, în baza probelor administrate, a constatat că Svistunov Alexandr la 29 decembrie 2019, în jurul orei 21.30, în timp ce se afla în oșpeție în lui Rîlschii Igor, situată în XXXXXXXX, XXXXXXXX, având intenția pricinuirii leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict apărut pe fonul relațiilor ostile i-a aplicat consăteanului său Martînov Ilia o lovitură cu un pahar din sticlă cu volumul de 200 ml. și o lovitură cu piciorul în regiunea capului, cauzându-i astfel vătămare corporală medie, conform raportului de constatare nr. 202017P045 din 18.02.2020.

Acțiunile inculpatului urmând a fi încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu muncă

neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore sau cu închisoare de până la 5 ani, precum și de criteriile de individualizare a pedepsei și temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție, realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, concluzionând că acestuia urmează a-i fi aplicată pedeapsa cu 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, instanța a statuat că, partea vătămată a fost recunoscut în calitate de parte civilă și a solicitat repararea pagubei morale și materiale, în acțiunea civilă invocând că, în urma infracțiunii comise de inculpat, a suportat un prejudiciu material în sumă de 20.000 lei, prejudiciu moral - 100.000 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3000 lei.

Or, cerințele de încasare a prejudiciului material urmează a fi admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă, deoarece partea vătămată nu a prezentat probe în acest sens, fiind doar invocate anumite sume bănești de către acesta, însă, pentru justa soluționare a acțiunii civile urmează a fi stabilit cuantumul prejudiciului material, reieșind din bonurile anexate și necesitatea procurării medicamentelor și celorlalte bunuri procurate prin bonurile respective, de asemenea stabilirea legăturii de cauzalitate dintre acestea și acțiunile inculpatului.

În același timp, conform art. 2037 alin. (1) și (2) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Deci, cererea de încasare a prejudiciului moral înaintată de partea vătămată urmează a fi admisă parțial, fiind stabilit că, în urma acțiunilor prejudiciabile ale inculpatului, partea vătămată nu poate duce o viață normală, cu activitatea de muncă efectivă ca cea de până la incident, simte disconfort până în prezent din cauza răniilor pe care o are, împrejurări în care instanța de apel a încasat de la inculpat în beneficiul lui Martînov Ilia prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei, suma fiind proporțională suferințelor fizice și psihice suportate de partea vătămată.

La fel, de la inculpat urmează a fi încasate în beneficiul părții vătămate cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 lei.

5. Avocatul Ionaș Gheorghe a declarat recurs ordinar, în numele părții vătămate Martînov Ilia, solicitând casarea parțială a deciziei menționate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 5 ani închisoare, cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 100.000 lei.

Recurentul a indicat că la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de faptul cauzării de către inculpat părții vătămate a vătămărilor corporale medii și consecințelor grave asupra sănătății acestuia, de

comportamentul nerespectuos față de partea vătămată în timpul și după comiterea infracțiunii, ignorând cerințele de restituire a pagubei.

Or, pedeapsa aplicată inculpatului este inechitabilă în raport cu modul de comitere a infracțiunii, iar pedeapsa nonprivativă de libertate contravine criteriilor generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art. 61, 75 Cod penal.

Totodată, la capitolul cuantumului prejudiciului moral, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul i-a aplicat lovituri dure părții vătămate, care a avut nevoie de spitalizare și tratament de lungă durată, cauzându-i dureri fizice și suferințe psihice. Mai mult, până la moment, partea vătămată are nevoie de consultație regulată la medic, iar în urma loviturilor aplicate de către inculpat a rămas cu o cicatrice vizibilă pe față.

La fel, în urma vătămarilor corporale cauzate de inculpat, partea vătămată a fost internat în spital o perioadă îndelungată, nu a avut posibilitate să muncească și să obțină surse financiare pentru întreținerea sa. Ulterior părții vătămate i s-a redus semnificativ capacitatea de muncă și până la moment are dureri mari de cap la executarea muncilor fizice și, fiind în imposibilitate să muncească fizic în sat, a fost nevoit să activeze ocazional în Chișinău.

Pe lângă aceasta, partea vătămată a suferit un disconfort psihologic și indignare, provocată de comportamentul inculpatului, care a continuat un comportament de agresivitate și indiferență, refuzând categoric orice discuții privind repararea prejudiciului moral invocând faptul că partea vătămată este vinovată de traumele suportate.

Astfel, prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei, acordat de instanța de apel, pentru vătămarile corporale suferite și consecințele acestora este vădit disproporțională suferințelor părții vătămate și contravine jurisprudenței unificate a Curții Supreme de Justiție și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

6. Potrivit deciziei Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2021, recursul a fost admis, casată decizia contestată în partea încasării prejudiciului moral și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia a fost menținută.

Instanța de recurs a statuat că instanța de apel, aplicând inculpatului pedeapsa sub formă de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, corect a conchis că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără aplicarea unei pedepse privative de libertate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 75 Cod penal, precum și ținând cont gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acestuia, personalitatea celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea.

Totodată, instanța de apel nu a respectat prevederile legale la adoptarea soluții în latura civilă, în partea încasării prejudiciului moral.

Or, este argumentată insuficient soluția instanței de apel privind încasarea în beneficiul părții vătămate a pagubei morale în mărime de 10.000 lei, considerând că aceasta este proporțională suferințelor psihice și fizice suportate de aceasta, nefiind argumentată micșorarea cuantumului și fiind omis faptul că cuantumul despăgubirilor stabilit se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o

satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit și să aibă un caracter compensatoriu, ținând totodată cont și de cuantumul prejudiciilor stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele similare, examinate în privința Republicii Moldova.

Hotărârile instanțelor ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Prin urmare, instanța de apel nu și-a motivat suficient soluția în latura civilă în partea încasării prejudiciului moral.

7. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2022, apelul a fost admis, casată parțial sentința în latura civilă și pronunțată o nouă hotărâre.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Martînov Ilia prejudiciul moral în mărime de 50.000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 lei, cu punerea în executare a încasării prejudiciului moral în sumă de 31.000 lei.

Instanța de apel a reținut că prejudiciul solicitat în volumul pretins de partea vătămată este exagerat, însă, acesta urmează să fie unul proporțional cu consecințele faptei comise de către inculpat și suferințele fizice și psihologice aduse părții vătămate condiționate de cauzarea leziunilor corporale cu consecințe iremediabile, fiind lovit cu un pahar din sticlă și cu piciorul în regiunea capului, rămânându-i o cicatrice pe față.

Potrivit art. 1423 alin. (1) Cod civil, coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacerea persoanei vătămate. La determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să se ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părților prejudiciate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, onoarea, demnitatea și reputația profesională etc.); nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor); felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

Totodată, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, instanța este în drept să ia în considerație și alte circumstanțe probatoare prin actele pricinii, în particular, situația familială și materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate.

Conform art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în

considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea încrederii în fidelitatea conjugală, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Aprecierea prejudiciului moral se face în funcție de circumstanțele cazului, de la caz la caz.

Astfel, inculpatul a achitat benevol suma de 10.000 lei în calitate de prejudiciu moral și cheltuielile pentru asistența juridică – 3000 lei, încasate prin decizia Curții de Apel Bălți din 27.11.2020, iar anterior i-a mai achitat părții vătămate suma de 9000 lei.

Deoarece, persoanele prejudiciate prin infracțiune urmează a fi compensate echitabil, fiind la fel respectate drepturile și interesele inculpatului, care, de fapt, a manifestat dorința de a repara prejudiciul părții vătămate, însă nu în suma solicitată, instanța de apel a apreciat prejudiciul moral la suma de 50.000 lei, care este reală ca compensare a prejudiciului moral cauzat în raport cu suferințele fizice și psihologice în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului. Or, în urma acțiunilor intenționate ale inculpatului, părții vătămate i-au fost cauzate suferințe de ordin fizic, psihic și emoțional, acesta având nevoie de spitalizare și tratament de lungă durată, de consultații regulate la medic, iar în urma loviturilor aplicate de inculpat, i-a rămas o cicatrice vizibilă pe față pe tot restul vieții. Mai mult, părții vătămate i s-a redus capacitatea de muncă, el nu poate munci fizic, fiind nevoit să activeze ocazional.

Suma încasată în calitate de prejudiciu moral este suficientă și reală, fiind pe măsură să repare suferințele cauzate, or, cuantumul despăgubirilor trebuie stabilite astfel, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Or, soluționând chestiunea privind încasarea prejudiciului moral cauzat, instanța de apel a determinat mărimea compensației în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate părții vătămate, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensare duce la satisfacerea persoanei vătămate și la determinarea cuantumului acestuia a luat în considerație atât gravitatea cauzării suferințelor psihice a părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, inclusiv acțiunile infracționale ale inculpatului care a provocat în mod inevitabil ultimului disconfort și suferințe fizice și psihologice, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Dat fiind că inculpatul i-a achitat deja părții vătămate suma de 19.000 lei, spre executare urmează a fi pusă suma de 31.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, din contul inculpatului urmând a fi încasate și cheltuielile de asistență juridică suportate de partea vătămată în sumă de 5000 lei.

8. Avocatul Ionaș Gheorghe declară recurs ordinar, în numele părții vătămate Martînov Ilia, în care solicită casarea parțială a deciziei menționate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care de la inculpat să fie încasat în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în mărime de 100.000 lei.

Recurentul invocă că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul i-a aplicat lovituri dure părții vătămate, care a avut nevoie de spitalizare și tratament

de lungă durată, fiindu-i cauzate dureri fizice și suferințe psihice. Mai mult, până la moment, partea vătămată are nevoie de consultație regulată la medic, iar în urma loviturilor aplicate de către inculpat a rămas cu o cicatrice vizibilă pe față.

La fel, în urma vătămarilor corporale cauzate de inculpat, partea vătămată a fost internat în spital o perioadă îndelungată, nu a avut posibilitate să muncească și să obțină surse financiare pentru întreținerea sa. Ulterior părții vătămate i s-a redus semnificativ capacitatea de muncă și până la moment are dureri mari de cap la executarea muncilor fizice și, fiind în imposibilitate să muncească fizic în sat, a fost nevoit să activeze ocazional în Chișinău.

Pe lângă aceasta, partea vătămată a suferit un disconfort psihologic și indignare, provocată de comportamentul inculpatului, care a continuat un comportament de agresivitate și indiferență, refuzând categoric orice discuții privind repararea prejudiciului moral invocând faptul că partea vătămată este vinovată de traumele suportate.

Astfel, prejudiciul moral în mărime de 50.000 lei, acordat de instanța de apel, pentru vătămarile corporale suferite și consecințele acestora este vădit disproporțională suferințelor părții vătămate și contravine jurisprudenței unificate a Curții Supreme de Justiție și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Mai mult, prejudiciul moral în mărime de 50.000 lei acordat de instanța de apel părții vătămate, în legătură cu vătămarile corporale suferite, nu este echitabil în raport cu suferințele psihice suferite, or, instanța de judecată nu a oferit o satisfacție echitabilă și nu a respectat obligația de a repara integral violarea drepturilor părților vătămate, acestea fiind în continuare încălcate, oferindu-i victimei dreptul de a se adresa la CEDO.

Or, suma de 50.000 lei, oferită de instanța de apel, în calitate de prejudiciu moral, nu este una echitabilă și rezonabilă, fapt ce contravine prevederilor art. 1998, 2033, 2036, 2037 Cod civil.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 8. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei privind mărimea compensației pentru

prejudiciul moral cauzat părții vătămate, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 219 alin. (4), 220 alin. (3), 387 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 1423 Cod civil, conform căror odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, etc. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. **Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată** în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. **Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată**, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Prin urmare, instanța de apel just și întemeiat s-a pronunțat asupra mărimii despăgubirii morale de 50.000 lei în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat, de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă părții vătămate, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, respectând proporționalitatea comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și ținând cont de particularitățile cazului.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura încasării prejudiciului moral.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura prejudiciului moral, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 7. – 8. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul *Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea

contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul nominalizat este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ionaș Gheorghe, în numele părții vătămate Martînov Ilia, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2022, în privința inculpatului Svistunov Alexandr XXXXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 12 august 2022.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Victor Boico

Ghenadie Plămădeală